Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 15ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Τομέας οπωροκηπευτικών — Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή χορηγηθείσα στις οργανώσεις παραγωγών — Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής περί επιστροφής από την Ένωση του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε χορηγήσει η Ουγγαρία στις οργανώσεις της παραγωγών — Άρθρο 103ε του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 — Άρθρο 97 του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007»

Στην υπόθεση T-346/12,

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους M. Fehér και K. Szíjjártó, στη συνέχεια, από τον M. Fehér,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Béres, N. Donnelly και B. Schima,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 3324 της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2012, σχετικά με εθνική χρηματοδοτική συνδρομή χορηγηθείσα στις οργανώσεις παραγωγών,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Νοεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική.

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

Ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ

1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») (ΕΕ L 299, σ. 1), θέτει τις γενικές αρχές που διέπουν την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή, όσον αφορά τόσο τη χορήγησή της όσο και τη μετέπειτα επιστροφή της από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

2 Το άρθρο 103β του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ εξουσιοδοτεί τις οργανώσεις παραγωγών να συστήνουν επιχειρησιακά ταμεία χρηματοδοτούμενα ως ακολούθως:

«1. Οι οργανώσεις παραγωγών στον τομέα των οπωροκηπευτικών μπορούν να συστήσουν ένα επιχειρησιακό ταμείο. Το ταμείο χρηματοδοτείται από:

α) χρηματικές εισφορές των μελών ή από την ίδια την οργάνωση παραγωγών·

β) […] χρηματοδοτική συνδρομή [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] που είναι δυνατόν να χορηγείται στις οργανώσεις παραγωγών.

[…]»

3 Το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ διέπει τη «[χ]ρηματοδοτική συνδρομή [της Ένωσης]» και ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Η […] χρηματοδοτική συνδρομή [της Ένωσης] ισούται με το ποσό των χρηματικών εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 103β παράγραφος 1, στοιχείο α′, και έχουν όντως καταβληθεί, αλλά περιορίζεται στο 50 % του ποσού των δαπανών που έχουν όντως πραγματοποιηθεί.

2. Η […] χρηματοδοτική συνδρομή [της Ένωσης] δεν υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διαθέτει στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών.

Ωστόσο, το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξάνεται στο 4,6 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο υπό τον όρο ότι το ποσό που υπερβαίνει το 4,1 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο χρησιμοποιείται αποκλειστικά για μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων.

[…]»

4 Το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ διέπει την «εθνική χρηματοδοτική συνδρομή», την οποία και μόνον αφορά η υπό κρίση διαφορά.

5 Πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 4, σημείο 29, του κανονισμού (ΕΚ) 72/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, για τροποποιήσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής με την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 320/2006, (ΕΚ) 1405/2006, ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, (ΕΚ) 3/2008 και (ΕΚ) 479/2008 και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1883/78, (ΕΟΚ) 1254/89, (ΕΟΚ) 2247/89, (ΕΟΚ) 2055/93, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 2596/97, (ΕΚ) 1182/2005 και (ΕΚ)

315/2007 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 1), το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ όριζε, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 361/2008 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2008 (ΕΕ L 121, σ. 1), τα ακόλουθα:

«1. Στις περιφέρειες των κρατών μελών στις οποίες ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών του τομέα των οπωροκηπευτικών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει στα κράτη μέλη, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης, να χορηγούν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική συνδρομή ίση προς το 80 % κατ' ανώτατο όριο των χρηματικών εισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 103β, παράγραφος 1, στοιχείο α'. Η συνδρομή αυτή προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο. Στις περιφέρειες των κρατών μελών στις οποίες οι οργανώσεις παραγωγών διαθέτουν στο εμπόριο λιγότερο από το 15 % της αξίας της παραγωγής οπωροκηπευτικών και στις οποίες η παραγωγή οπωροκηπευτικών αντιστοιχεί στο 15 % τουλάχιστον της συνολικής γεωργικής παραγωγής τους, η συνδρομή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατόν να επιστρέφεται από την [Ένωση] κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

2. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 180 του παρόντος κανονισμού, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στην εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που εγκρίνεται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1.»

6 Ο κανονισμός 72/2009 μετέφερε την παράγραφο 2 ανωτέρω, σχετική με τη δυνατότητα εφαρμογής των άρθρων 87, 88 και 89 ΕΚ, σε ένα νέο άρθρο 180, έχον ως εξής:

«Τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως ια', και στοιχεία ιγ' έως κα', καθώς και στο άρθρο 1, παράγραφος 3, του παρόντος κανονισμού.

Εντούτοις, τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που καταβάλλονται από τα κράτη μέλη δυνάμει των άρθρων 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102α, 103, 103α, 103β, 103ε, 103ζα, 104, 105 και 182 του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.»

7 Η αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού 72/2009 δικαιολογεί την επιλογή αυτή ως ακολούθως:

«Για λόγους ασφάλειας δικαίου και απλούστευσης, είναι σκόπιμο να αποσαφηνισθούν και να εναρμονισθούν οι διατάξεις που προβλέπουν ότι τα άρθρα 87, 88 και 89 της Συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που καταβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1324/2007 [...]. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνεται σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις οι διατάξεις των εν λόγω κανονισμών οι οποίες, ειδάλλως, θα ενέπιπταν ή ενδέχεται να ενέπιπταν, υπό ορισμένες περιστάσεις, στην έννοια της κρατικής ενίσχυσης, όπως νοείται στο άρθρο 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Οι σχετικές διατάξεις περιλαμβάνουν κατάλληλους όρους για τη χορήγηση στήριξης προκειμένου να αποφεύγεται η αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού.»

8 Το άρθρο 103ζ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ θεσπίζει τις διατάξεις περί εγκρίσεως των επιχειρησιακών προγραμμάτων:

«1. Τα σχέδια επιχειρησιακών προγραμμάτων υποβάλλονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές, οι οποίες είτε τα εγκρίνουν είτε τα απορρίπτουν ή ζητούν την τροποποίησή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος υποτμήματος.

2. Οι οργανώσεις παραγωγών κοινοποιούν στο κράτος μέλος το προβλεπόμενο ποσό του επιχειρησιακού ταμείου για κάθε έτος και υποβάλλουν τα σχετικά δικαιολογητικά που βασίζονται στις προβλέψεις του επιχειρησιακού προγράμματος, τις δαπάνες του τρέχοντος έτους και, ενδεχομένως, τις δαπάνες των προηγούμενων ετών και, εφόσον απαιτείται, τις εκτιμήσεις των ποσοτήτων παραγωγής του επόμενου έτους.

3. Το κράτος μέλος κοινοποιεί στην οργάνωση παραγωγών ή στην ένωση οργανώσεων παραγωγών το προβλεπόμενο ποσό της […] χρηματοδοτικής συνδρομής [της Ένωσης], σύμφωνα με τα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 103δ.

[…]»

9 Το άρθρο 103η του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ ορίζει τα ακόλουθα:

«Η Επιτροπή θεσπίζει τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τμήματος, προσδιορίζοντας ιδίως:

[…]

β) το ποσοστό επιστροφής της χρηματοδότησης των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 103ε, παράγραφος 1, και τους σχετικούς κανόνες·

[…]».

Ο κανονισμός 1580/2007

10 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) 2200/96, (ΕΚ) 2201/96 και (ΕΚ) 1182/2007 του Συμβουλίου στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 350, σ. 1), καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ στον τομέα των οπωροκηπευτικών και προβλέπει, ειδικότερα, τις λεπτομέρειες της μερικής επιστροφής από την Επιτροπή της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

11 Το άρθρο 56 του κανονισμού 1580/2007 προβλέπει την ανακοίνωση από τις οργανώσεις παραγωγών στο οικείο κράτος μέλος της εκτιμήσεώς τους σχετικά με το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου:

«Οι οργανώσεις παραγωγών κοινοποιούν στα κράτη μέλη, το αργότερο μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου, τα προβλεπόμενα ποσά της […] εισφοράς [της Ένωσης], καθώς και της εισφοράς των μελών τους και των ίδιων των οργανώσεων παραγωγών στα επιχειρησιακά ταμεία για το επόμενο έτος, συνοδευόμενα από τα επιχειρησιακά προγράμματα ή τις αιτήσεις για έγκριση των τροποποιήσεών τους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ημερομηνία μεταγενέστερη της 15ης Σεπτεμβρίου.

Ο υπολογισμός του προβλεπόμενου ποσού των επιχειρησιακών ταμείων πραγματοποιείται με βάση τα επιχειρησιακά προγράμματα και την αξία της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο. Ο υπολογισμός κατανέμεται μεταξύ των δαπανών για τα μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων και των δαπανών για τα λοιπά μέτρα.»

12 Το άρθρο 64 του κανονισμού 1580/2007 προβλέπει την παρουσίαση των επιχειρησιακών προγραμμάτων και ορίζει τα ακόλουθα:

«Τα επιχειρησιακά προγράμματα υποβάλλονται για έγκριση από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα της η οργάνωση παραγωγών, το αργότερο μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου του έτους που προηγείται εκείνου της υλοποίησης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη είναι δυνατό να μεταθέσουν την ημερομηνία αυτή αργότερα.»

13 Το άρθρο 65 του κανονισμού 1580/2007 διέπει την έγκριση από τις εθνικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων:

«1. Η αρμόδια εθνική αρχή, αναλόγως της περιπτώσεως:

α) εγκρίνει τα ποσά των ταμείων και τα προγράμματα που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 1182/2007 και του παρόντος κεφαλαίου·

β) εγκρίνει τα προγράμματα υπό τον όρο της αποδοχής από την οργάνωση παραγωγών ορισμένων τροποποιήσεων· ή

γ) απορρίπτει τα προγράμματα ή μέρος των προγραμμάτων.

2. Η αρμόδια εθνική αρχή αποφασίζει, όσον αφορά τα προγράμματα και τα ταμεία, το αργότερο μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο γίνεται η υποβολή.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τις οργανώσεις παραγωγών για τις αποφάσεις αυτές το αργότερο μέχρι τις 15 Δεκεμβρίου.

Ωστόσο, η αρμόδια εθνική αρχή, για λόγους δεόντως αιτιολογημένους, δύναται να λάβει απόφαση όσον αφορά τα επιχειρησιακά προγράμματα και τα ταμεία το αργότερο στις 20 Ιανουαρίου μετά την ημερομηνία της αίτησης. Στην απόφαση έγκρισης μπορεί να διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες είναι επιλέξιμες από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της αίτησης.»

14 Το άρθρο 1, σημείο 8, του κανονισμού (ΕΚ) 1327/2008 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2008, για την τροποποίηση του κανονισμού 1580/2007 (ΕΕ L 345, σ. 24), εισάγει, ωστόσο, ειδικές διατάξεις όσον αφορά το έτος 2009. Οι διατάξεις αυτές έχουν ως ακολούθως:

«8) Στο άρθρο 152, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

“9. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του παρόντος κανονισμού, ένα κράτος μέλος δύναται, για λόγους δεόντως αιτιολογημένους, να λάβει απόφαση όσον αφορά το επιχειρησιακό πρόγραμμα και τα επιχειρησιακά ταμεία του 2009 έως την 1η Μαρτίου 2009 το αργότερο. Στην απόφαση έγκρισης μπορεί να διευκρινίζεται ότι οι δαπάνες είναι επιλέξιμες από την 1η Ιανουαρίου 2009 και εξής.”

[...]»

15 Το άρθρο 99 του κανονισμού 1580/2007 διέπει την ανακοίνωση των απαιτούμενων από τα κράτη μέλη στοιχείων σε σχέση με τα επιχειρησιακά προγράμματα. Η παράγραφος 2 της διατάξεως αυτής προβλέπει ειδικότερα ότι «[τ]α κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου το συνολικό ποσό του επιχειρησιακού ταμείου που εγκρίθηκε όσον αφορά το σχετικό έτος για όλα τα επιχειρησιακά προγράμματα», ότι «[στη σχετική ανακοίνωση] αναφέρεται σαφώς το συνολικό ποσό του επιχειρησιακού ταμείου καθώς επίσης και το συνολικό ποσό της [...] χρηματοδότησης [από την Ένωση] του εν λόγω επιχειρησιακού ταμείου» και ότι «[τ]α αριθμητικά αυτά στοιχεία κατανέμονται στη συνέχεια μεταξύ των ποσών για τα μέτρα πρόληψης και διαχείρισης κρίσεων και των ποσών για τα λοιπά μέτρα».

16 Το άρθρο 67 του κανονισμού 1580/2007 διέπει την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του οικείου έτους:

«1. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εγκρίνουν τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων κατά τη διάρκεια του έτους, υπό όρους που καθορίζουν τα ίδια.

2. Κατά τη διάρκεια του έτους, οι αρμόδιες εθνικές αρχές μπορούν να επιτρέψουν στις οργανώσεις παραγωγών:

α) να θέσουν σε εφαρμογή εν μέρει μόνο τα επιχειρησιακά τους προγράμματα·

β) να αλλάξουν το περιεχόμενο του επιχειρησιακού προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης και παράτασης της διάρκειάς του μέχρι συνολικά πέντε έτη·

γ) να αυξήσουν το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου κατά το πολύ 25 % του ποσού που είχε εγκριθεί αρχικά και να το μειώσουν κατά ποσοστό που καθορίζεται από τα κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι διατηρούνται οι γενικοί στόχοι του επιχειρησιακού προγράμματος. Τα κράτη μέλη δύνανται να αυξήσουν το ποσοστό αυτό σε περίπτωση συγχώνευσης οργανώσεων παραγωγών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 31, παράγραφος 1, και σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 94α.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους είναι δυνατόν να τροποποιηθούν τα επιχειρησιακά προγράμματα κατά τη διάρκεια του έτους χωρίς προγενέστερη έγκριση από την αρμόδια εθνική αρχή. Οι τροποποιήσεις αυτές είναι επιλέξιμες για ενίσχυση μόνον εφόσον κοινοποιούνται αμελλητί από την οργάνωση παραγωγών στην αρμόδια αρχή.»

17 Το κεφάλαιο IV του τίτλου III του κανονισμού 1580/2007 περιλαμβάνει, ιδίως, τις ακόλουθες ειδικές διατάξεις όσον αφορά την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή.

18 Το άρθρο 93 του κανονισμού 1580/2007 διευκρινίζει την προϋπόθεση που θέτει το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ σχετικά με τον «ιδιαίτερα χαμηλό» βαθμό οργανώσεως των παραγωγών μιας δεδομένης περιφέρειας, που δικαιολογεί τη χορήγηση εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής:

«Για τους σκοπούς του [άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ,] ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών σε μια περιφέρεια κράτους μέλους θεωρείται ιδιαίτερα χαμηλός όταν οι οργανώσεις παραγωγών, οι ενώσεις οργανώσεων παραγωγών και οι ομάδες παραγωγών έχουν διαθέσει στο εμπόριο λιγότερο από το 20 % της μέσης αξίας της παραγωγής οπωροκηπευτικών της εν λόγω περιφέρειας κατά τα τρία τελευταία έτη για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.»

19 Το άρθρο 94 του κανονισμού 1580/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 590/2008 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2008, για την τροποποίηση του κανονισμού 1580/2007 και για παρέκκλιση από τον εν λόγω κανονισμό (ΕΕ L 163, σ. 24), διέπει τις προϋποθέσεις της εγκρίσεως, από την Επιτροπή, της καταβολής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής:

«1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν αίτηση στην Επιτροπή για την έγκριση της καταβολής εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1182/2007, για τα επιχειρησιακά προγράμματα που θα εφαρμοστούν σε οποιοδήποτε ημερολογιακό έτος, έως τις [31] Ιανουαρίου του εν λόγω έτους.

Η αίτηση συνοδεύεται από δικαιολογητικά τα οποία αποδεικνύουν ότι ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών στη συγκεκριμένη περιφέρεια είναι ιδιαίτερα χαμηλός, όπως ορίζεται στο άρθρο 93 του παρόντος κανονισμού, καθώς και λεπτομέρειες σχετικά με τις ενδιαφερόμενες οργανώσεις παραγωγών, το ποσό της σχετικής συνδρομής και το ποσοστό των χρηματοδοτικών εισφορών που καταβάλλονται δυνάμει του [άρθρου 103β, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ].

2. Η Επιτροπή εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση εντός προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός αυτής της προθεσμίας, θεωρείται ότι η αίτηση έχει εγκριθεί.»

20 Το άρθρο 94α του κανονισμού 1580/2007, όπως προσετέθη από τον κανονισμό 590/2008, ορίζει τα ακόλουθα:

«Η οργάνωση παραγωγών η οποία επιθυμεί να υποβάλει αίτηση για εθνική χρηματοδοτική συνδρομή τροποποιεί, εφόσον είναι αναγκαίο, το επιχειρησιακό της πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 67.»

21 Το άρθρο 96 του κανονισμού 1580/2007 ορίζει το μέγιστο ποσοστό επιστροφής από την Ευρωπαϊκή Ένωση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής:

«Το ποσοστό της επιστροφής από την [Ένωση] της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής ανέρχεται στο 60 % της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στην οργάνωση παραγωγών.»

22 Το άρθρο 97 του κανονισμού 1580/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 590/2008, οργανώνει τη διαδικασία επιστροφής του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής και προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν αίτηση για την επιστροφή από την [Ένωση] της εγκεκριμένης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που καταβλήθηκε πράγματι στις οργανώσεις παραγωγών πριν από την 1η Ιανουαρίου του δεύτερου έτους που έπεται του έτους εφαρμογής του προγράμματος.

Η αίτηση συνοδεύεται από δικαιολογητικά τα οποία αποδεικνύουν ότι οι όροι που προβλέπονται στο άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1182/2007 έχουν τηρηθεί κατά τα τρία από τα προηγούμενα τέσσερα έτη, καθώς και από τα στοιχεία των ενδιαφερόμενων οργανώσεων παραγωγών, το ποσό της συνδρομής που καταβλήθηκε και μια περιγραφή του επιχειρησιακού ταμείου η οποία περιλαμβάνει το συνολικό ποσό, τις συνεισφορές της [Ένωσης], τις συνεισφορές του κράτους μέλους (εθνική χρηματοδοτική συνδρομή) και τις συνεισφορές των οργανώσεων παραγωγών και των μελών.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με την έγκριση ή την απόρριψη της αίτησης.

3. Σε περίπτωση που εγκρίνεται η επιστροφή από την [Ένωση] της συνδρομής, οι επιλέξιμες δαπάνες δηλώνονται στην Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2006 της Επιτροπής.»

Ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011

23 Στις 7 Ιουνίου 2011 η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 543/2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 157, σ. 1).

24 Ο κανονισμός αυτός καταργεί τον κανονισμό 1580/2007. Προβλέπει, όπως και ο κανονισμός 1580/2007, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

25 Ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011, όπως και ο κανονισμός 1580/2007, υπολογίζει το προς κάλυψη από την Ένωση ποσό βάσει της «εγκεκριμένης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που καταβλήθηκε πράγματι» (άρθρο 95, παράγραφος 1, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011 και άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007). Το άρθρο 95, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει περαιτέρω ότι «[η] αίτηση [επιστροφής] απορρίπτεται εάν οι κανόνες σχετικά με την έγκριση και την επιστροφή της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής δεν έχουν τηρηθεί».

Το ιστορικό της διαφοράς

26 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2008 οι οργανώσεις παραγωγών που επιθυμούσαν να λάβουν ουγγρική χρηματοδοτική συνδρομή υπέβαλαν τις αιτήσεις εγκρίσεως των επιχειρησιακών προγραμμάτων τους στο Vidékfejletési Minisztérium (ουγγρικό υπουργείο αγροτικής αναπτύξεως, στο εξής: Υπουργείο).

27 Στις 15 Νοεμβρίου 2008 κοινοποίησαν τις εκτιμήσεις τους των επιχειρησιακών ταμείων που προορίζονταν προς χρηματοδότηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα εν λόγω προγράμματα, καθώς και οι σχετικές εκτιμήσεις εγκρίθηκαν, σε εθνικό επίπεδο, την περίοδο από τα μέσα Ιανουαρίου μέχρι τις αρχές Μαρτίου 2009.

28 Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2009 το Υπουργείο υπέβαλε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 94 του κανονισμού 1580/2007, αίτημα εγκρίσεως της καταβολής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής σε 29 οργανώσεις παραγωγών που είχαν προβλέψει επιχειρησιακά προγράμματα, τα οποία έγιναν δεκτά το 2009. Το Υπουργείο εξέθεσε ότι το μέγιστο ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής θα ανερχόταν, συνολικά, σε 3 487 518 ευρώ.

29 Με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2009 το Υπουργείο επέφερε διορθώσεις στο προηγούμενο έγγραφό του της 30ής Ιανουαρίου 2009. Το Υπουργείο εξέθεσε ότι, μέχρι τις 30 Ιανουαρίου 2009, διέθετε μόνον εκτιμήσεις των επιχειρησιακών ταμείων, ενώ είχε έκτοτε οριστικώς εγκεκριμένα στοιχεία επί τη βάσει της εγκρίσεως που είχε δοθεί στο μεταξύ όσον αφορά τα προγράμματα και τα επιχειρησιακά ταμεία. Το Υπουργείο επέφερε με το έγγραφο αυτό τροποποιήσεις σε σχέση με τις περιφέρειες για τις οποίες εχορηγείτο η σχετική συνδρομή, ενώ ορίστηκε ότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή θα αφορούσε πλέον την Ανατολική Περιφέρεια και τη Δυτική Περιφέρεια της χώρας. Το Υπουργείο σημείωσε ότι είχε την πρόθεση να καταβάλει εθνική χρηματοδοτική συνδρομή σε 27 οργανώσεις παραγωγών στην Ανατολική Περιφέρεια και σε 3 οργανώσεις παραγωγών στη Δυτική Περιφέρεια. Επανέλαβε, όπως και στο προηγούμενο έγγραφό του, ότι το μέγιστο προβλεπόμενο προς καταβολή ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής δεν θα ήταν, συνολικά, μεγαλύτερο από 3 487 518 ευρώ. Το Υπουργείο προέβη στην κατανομή των στοιχείων αυτών εκθέτοντας τα σχετικά στοιχεία σε παράρτημα που συναπτόταν στο έγγραφό του και παραθέτοντας, αφενός, το εγκεκριμένο ποσό των χρηματοδοτικών συνεισφορών των μελών της οργανώσεως παραγωγών και, αφετέρου, το εγκεκριμένο ποσό του επιχειρησιακού ταμείου. Εξήγησε τα αριθμητικά αυτά στοιχεία με την ακόλουθη αναφορά στο έγγραφό του: «Σας αποστέλλουμε σε παράρτημα λεπτομερή στοιχεία των επιχειρησιακών ταμείων. Εγκρίναμε τα ποσά που προβλεπόταν να καλυφθούν με ενδεχόμενη εθνική χρηματοδότηση στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής συνεισφοράς των οργανώσεων παραγωγών».

30 Κατόπιν του εγγράφου αυτού της 11ης Μαρτίου 2009 η Επιτροπή επικοινώνησε τηλεφωνικώς με τις ουγγρικές αρχές προκειμένου να λάβει πιο συγκεκριμένα στοιχεία επί του γνωστοποιηθέντος ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, ζητώντας να πληροφορηθεί τον τρόπο κατανομής της συνδρομής αυτής ανά οργάνωση παραγωγών.

31 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 12ης Μαρτίου 2009 το Υπουργείο παρέσχε τα στοιχεία αυτά (στο εξής: κοινοποιηθέντα ποσά ενισχύσεως). Το Υπουργείο τόνισε ότι δεν επρόκειτο παρά για εκτιμήσεις όσον αφορά την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που επρόκειτο να χορηγηθεί, στηριζόμενες στην υπόθεση ότι θα ήταν διαθέσιμα στον προϋπολογισμό του κράτους 3,5 εκατομμύρια ευρώ προς χρηματοδότηση των μέτρων αυτών. Το Υπουργείο διευκρίνισε συναφώς ότι καμία απόφαση δεν είχε ληφθεί, στο εν λόγω στάδιο, επί του διαθέσιμου προϋπολογισμού για την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή.

32 Με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2009 (στο εξής: έγγραφο εγκρίσεως), η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Υπουργείο ότι, στις σχετικές περιφέρειες (στη Δυτική και στην Ανατολική Περιφέρεια), ο βαθμός οργανώσεως των παραγωγών έπρεπε να χαρακτηριστεί ως ιδιαίτερα χαμηλός, ότι η σκοπούμενη κρατική ενίσχυση δεν υπερέβαινε το 80 % της συνεισφοράς των μελών ή της οργανώσεως παραγωγών

που ανέφερε η αίτηση περί εγκρίσεως της χορηγήσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής και ότι η Επιτροπή δεν είχε άλλα σχόλια επ' αυτού, δεδομένου ότι η αίτηση εγκρίσεως της καταβολής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής στις οργανώσεις παραγωγών ήταν δεόντως αιτιολογημένη.

33 Με έγγραφο της 7ης Δεκεμβρίου 2010 το Υπουργείο κατέθεσε στην Επιτροπή αίτηση προς μερική επιστροφή από την Ένωση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε όντως χορηγηθεί στην Ανατολική Περιφέρεια το 2009. Στην αίτησή του το Υπουργείο ανέφερε ότι είχε καταβάλει το 2009 εθνική χρηματοδοτική συνδρομή ύψους 891 847 925 φιορινιών Ουγγαρίας (HUF) (ήτοι 3,2 εκατομμύρια ευρώ) στους παραγωγούς της Ανατολική Περιφέρειας και ζήτησε την κάλυψη από την Ένωση του 60 % του ποσού αυτού (ήτοι 535 108 755 HUF ή 1,9 εκατομμύρια ευρώ).

34 Με έγγραφο της 27ης Ιουνίου 2011 η Επιτροπή ζήτησε από το Υπουργείο να της γνωστοποιήσει συμπληρωματικά στοιχεία, επισυνάπτοντας στο έγγραφό της έξι πίνακες προς συμπλήρωση, περιλαμβάνοντες μεταξύ άλλων στοιχεία ανά οργάνωση παραγωγών που συνόψιζαν τις διαφορές μεταξύ των ποσών της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής τα οποία είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή στο πλαίσιο της αιτήσεως εγκρίσεως και των όντως καταβληθέντων ποσών της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

35 Στις 30 Ιουνίου 2011 το Υπουργείο γνωστοποίησε με ηλεκτρονικό μήνυμα τα ζητούμενα στοιχεία.

36 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 21ης Νοεμβρίου 2011 η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις από το Υπουργείο επί της διαφοράς μεταξύ, αφενός, του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που μνημονευόταν στην αίτηση εγκρίσεως του 2009 και, αφετέρου, του όντως καταβληθέντος ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, καθόσον το πρώτο ήταν χαμηλότερο από το ποσό που καταβλήθηκε στην πράξη, όσον αφορά ορισμένες οργανώσεις παραγωγών.

37 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 29ης Νοεμβρίου 2011 το Υπουργείο απάντησε επί του ζητήματος αυτού αναφέροντας ότι η διαφορά μεταξύ των γνωστοποιηθέντων ποσών της συνδρομής αυτής και των όντως καταβληθέντων ποσών της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής απέρρεε από το γεγονός ότι τα στοιχεία που είχαν υποβληθεί με την αίτηση εγκρίσεως στηρίζονταν σε εκτιμήσεις που είχαν παράσχει οι οργανώσεις παραγωγών τον Νοέμβριο του 2008. Το Υπουργείο υπογράμμισε ότι οι οργανώσεις παραγωγών είχαν τη δυνατότητα να επιφέρουν τροποποιήσεις κατά τη διάρκεια του έτους στα επιχειρησιακά τους προγράμματα, ιδίως σε περίπτωση που τα πραγματικά έσοδα υπερέβαιναν τις εκτιμήσεις. Συναφώς, το Υπουργείο εξήγησε ότι, στο μεγαλύτερο μέρος των σχετικών περιπτώσεων, το επίπεδο της συνεισφοράς των μελών των επιχειρησιακών ταμείων ήταν ένα συγκεκριμένο ποσοστό των εσόδων και ότι, με τον τρόπο αυτόν, οι πραγματικές συνεισφορές των μελών μπορούσαν να διαφέρουν από τις κατ' εκτίμηση συνεισφορές, που είχαν γνωστοποιηθεί από τις οργανώσεις παραγωγών στο Υπουργείο το προηγούμενο έτος. Το Υπουργείο ανέφερε ότι η έγκριση και η καταβολή της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής γίνονταν λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω πραγματικής συνεισφοράς, μέχρι του ορίου του 80 %, το οποίο πάντως ήταν επιβεβλημένο σε κάθε περίπτωση.

38 Με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 2012 η Επιτροπή εξέθεσε ότι επρόκειτο να επιστρέψει μερικώς την καταβληθείσα εθνική χρηματοδοτική συνδρομή, ανά οργάνωση παραγωγών, μέχρι τα ποσά που της είχε κοινοποιήσει η Ουγγαρία με την αίτηση εγκρίσεως, την οποία είχε δεχθεί με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2009. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που είχε χορηγηθεί πέραν των ποσών αυτών δεν εκαλύπτετο από την εξαίρεση της εφαρμογής των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων που προέβλεπε το άρθρο 180 του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ. Η Επιτροπή συνήγαγε ότι τα ποσά που είχαν καταβληθεί στις οργανώσεις παραγωγών επιπλέον των κοινοποιηθέντων στην Επιτροπή και τα οποία είχε εγκρίνει η τελευταία, για κάθε οργάνωση παραγωγών, μπορούσαν να λογίζονται ως παράνομες ενισχύσεις, των οποίων το συμβατό προς την εσωτερική αγορά ενδεχομένως θα έπρεπε να εξεταστεί βάσει των άρθρων 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή υπενθύμισε, συναφώς, ότι μπορούσε να διατάξει την ανάκτηση των παράνομων ενισχύσεων.

39 Με έγγραφο της 16ης Απριλίου 2012 το Υπουργείο εξέθεσε ότι δεν δεχόταν την απόφαση της Επιτροπής να προσδιορίσει το επίπεδο της προς επιστροφή ενισχύσεως βάσει των ποσών της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχαν γνωστοποιηθεί με την αίτηση εγκρίσεως. Το Υπουργείο επικαλέστηκε το γεγονός ότι οι οργανώσεις παραγωγών είχαν τη δυνατότητα να επιφέρουν τροποποιήσεις στο επιχειρησιακό πρόγραμμα για το οικείο έτος, καθώς και όσον αφορά τα ποσά των συνεισφορών των μελών. Ως εκ τούτου, το πραγματικό ποσό των χρηματοδοτικών συνεισφορών μπορούσε να διαφέρει από εκείνο το οποίο είχε γνωστοποιήσει το κράτος μέλος στην Επιτροπή με την αίτηση εγκρίσεως, βάσει των εκτιμήσεων των οργανώσεων παραγωγών. Το Υπουργείο υπενθύμισε ότι ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ δεν συνέδεε τη χορήγηση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής με το ποσό της ενισχύσεως που είχε κοινοποιηθεί επί τη βάσει των στοιχείων τα οποία παρείχαν οι οργανώσεις παραγωγών, αλλά με το ανώτατο όριο του 80 % της χρηματοδοτικής συνεισφοράς των μελών ή της οργανώσεως παραγωγών. Ωστόσο, δεν υπήρξε υπέρβαση του ορίου αυτού, λαμβανομένου υπόψη του εγγράφου εγκρίσεως, με το οποίο είχε εγκριθεί η χορήγηση εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής και όχι ενός συγκεκριμένου ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής (ποσού που δεν περιλαμβανόταν εξάλλου στην εν λόγω απόφαση). Το Υπουργείο ζήτησε από την Επιτροπή να αναθεωρήσει τη θέση της, αφενός, δεχόμενη την αίτησή της περί μερικής επιστροφής της όντως καταβληθείσας συνδρομής επιπλέον της κοινοποιηθείσας και, αφετέρου, απαλλάσσοντάς την από την εξέταση του συμβατού της συμφωνίας των χορηγηθεισών χρηματοδοτικών συνδρομών έναντι των εφαρμοστέων περί κρατικών ενισχύσεων κανόνων.

40 Στις 20 Απριλίου 2012 διοργανώθηκε από την Επιτροπή στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) διαβούλευση εμπειρογνωμόνων.

41 Στις 25 Μαΐου 2012 η Επιτροπή, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της επιτροπής διαχειρίσεως της κοινής οργανώσεως γεωργικών αγορών, εξέδωσε την απόφαση C(2012) 3324 περί της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στις οργανώσεις παραγωγών (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

42 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ στις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως, τόνισε ότι:

— στην αιτιολογική σκέψη 13 αναφέρεται ότι, «[σ]ύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 543/2011, η αίτηση πρέπει να απορρίπτεται σε περίπτωση μη τηρήσεως των κανόνων που έχουν εφαρμογή ως προς την έγκριση και την επιστροφή εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής»·

— στην αιτιολογική σκέψη 14 αναφέρεται ότι «[τ]α ποσά της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που κατέβαλε η Ουγγαρία σε ορισμένες οργανώσεις παραγωγών για τα επιχειρησιακά προγράμματα που τέθηκαν σε εφαρμογή το 2009 ήταν μεγαλύτερα από τα ποσά τα οποία μνημονεύονταν στην αίτηση εγκρίσεως και τα οποία είχε δεχθεί η Επιτροπή», ότι «[τ]α ποσά αυτά, κατά το μέρος τους που υπερβαίνει εκείνα τα οποία είχε δεχθεί η Επιτροπή, δεν είναι επιλέξιμα προς επιστροφή» και ότι, «[α]ντιθέτως, όσον αφορά τα ποσά που καταβλήθηκαν στις οργανώσεις παραγωγών μέχρι το επίπεδο το οποίο είχε δηλωθεί στην αίτηση εγκρίσεως, η αίτηση επιστροφής είναι παραδεκτή»·

— στην αιτιολογική σκέψη 15 αναφέρεται ότι «[π]ρέπει κατά συνέπεια να καλυφθεί μερικώς η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που χορήγησε η Ουγγαρία στις οργανώσεις της παραγωγών, μέχρι το 60 % των ποσών που είχαν γνωστοποιηθεί με την αίτηση εγκρίσεως για κάθε επιχειρησιακό πρόγραμμα που εφαρμόστηκε το 2009».

43 Η Επιτροπή κατέληξε, στο άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως εξής:

«Η Ένωση καλύπτει την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που κατέβαλε πράγματι η Ουγγαρία στις οργανώσεις παραγωγών για τα επιχειρησιακά προγράμματα που τέθηκαν σε εφαρμογή το 2009 μέχρι ποσού 1 190 927 ευρώ σύμφωνα με το άρθρο 103ε, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007.»

44 Η απόφαση περιήλθε στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ουγγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 29 Μαΐου 2012.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

45 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Αυγούστου 2012, η Ουγγαρία άσκησε την παρούσα προσφυγή.

46 Η Ουγγαρία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

47 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

48 Η Ουγγαρία προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους, όπου ο μεν πρώτος στηρίζεται σε εφαρμογή ultra vires του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007, ο δε δεύτερος σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007.

Επί του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε εφαρμογή ultra vires του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007

49 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως της Ουγγαρίας υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

50 Η Ουγγαρία υποστηρίζει, στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, ότι η Επιτροπή, ελλείψει εννόμου βάσεως που να της επιτρέπει κάτι τέτοιο, δεν μπορούσε να ορίσει ένα ανώτατο όριο επιστροφής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής αντίστοιχο προς τα ποσά της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που είχαν κοινοποιηθεί για κάθε οργάνωση παραγωγών.

51 Η Ουγγαρία προσθέτει, στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας τη σχετική επιστροφή στα κοινοποιηθέντα ποσά ενισχύσεων, παρέβη τις διατάξεις δυνάμει των οποίων μπορεί να συνεκτιμάται, προκειμένου περί επιστροφής από την Ένωση τέτοιου είδους δαπανών, της εξελίξεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής για τη σχετική περίοδο.

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε έλλειψη εννόμου βάσεως παρέχουσας τη δυνατότητα στην Επιτροπή να περιορίζει την κάλυψη από την Ένωση των καταβαλλομένων ενισχύσεων στα κοινοποιηθέντα ποσά

52 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να συνδέσει το ποσό της σχετικής επιστροφής με τα κοινοποιηθέντα ποσά ενισχύσεων δεν στηρίζεται σε καμία έννομη βάση.

53 Πρώτον, η Ουγγαρία επικαλείται το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ. Συναφώς, αφενός, η Ουγγαρία εκθέτει ότι το άρθρο αυτό απλώς προβλέπει μόνον ένα ανώτατο όριο σχετικά με το ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, ορίζοντας ότι αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80 % των

χρηματοδοτικών συνεισφορών που κατέβαλαν τα μέλη ή η ίδια η οργάνωση παραγωγών στο επιχειρησιακό ταμείο. Το άρθρο αυτό δεν προβλέπει, επομένως, ανώτατο όριο συνδεόμενο με τα κοινοποιηθέντα ποσά ενισχύσεων, εντός του ορίου του 80 %, στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως της συνδρομής.

54 Αφετέρου, η Ουγγαρία εκθέτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, η έγκριση της Επιτροπής όσον αφορά τη χορήγηση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση της πληρώσεως των προϋποθέσεων του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, ειδικότερα στην εξέταση του ότι, πρώτον, στην οικεία περιφέρεια, το επίπεδο οργανώσεως των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλό και, δεύτερον, του ότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή της οποίας η χορήγηση είναι επιθυμητή δεν υπερβαίνει το 80 % των χρηματοδοτικών συνεισφορών των μελών ή των οργανώσεων παραγωγών προς το επιχειρησιακό ταμείο. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, η Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει τη χορήγηση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής. Η εν λόγω έγκριση, ωστόσο, δεν συνεπάγεται τον καθορισμό συγκεκριμένου ποσού ή συγκεκριμένων ποσών, αλλά μόνον τη χορήγηση της συνδρομής.

55 Δεύτερον, η Ουγγαρία προσθέτει ότι η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1580/2007, κατά τον οποίο η Επιτροπή έχει ως μόνες εναλλακτικές δυνατότητες να «εγκρίνει ή [να] απορρί[ψ]ει την αίτηση» προς έγκριση της καταβολής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, χωρίς το άρθρο αυτό να της παρέχει τη δυνατότητα να καθορίσει ένα ανώτατο όριο των οικείων ποσών. Η Ουγγαρία παρατηρεί, συναφώς, ότι, κατά την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, τα κράτη μέλη υποβάλλουν αίτηση προς έγκριση της καταβολής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, και όχι για μια έγκριση αφορώσα ένα πραγματικό ποσό της συνδρομής.

56 Τρίτον, η Ουγγαρία συνάγει εξ αυτού ότι η επιστροφή των σχετικών δαπανών από την Ένωση δεν μπορεί να αφορά τα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής. Όταν χορηγηθεί η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή εναπόκειται στην Επιτροπή να επιστρέψει το ποσό «που καταβλήθηκε πράγματι» υπό την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007, μέχρι του ορίου του 60 % της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

57 Τέταρτον, η Ουγγαρία προσθέτει, παρεμπιπτόντως, στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, ότι το άρθρο 94 του κειμένου του κανονισμού 1580/2007 στην ουγγρική γλώσσα, όπως ίσχυε την περίοδο της αιτήσεως επιστροφής των σχετικών ποσών, επέτασσε την ανακοίνωση του ποσοστού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής (σε σχέση με το ανώτατο όριο του 80 %), και όχι του ποσού της, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει ότι η σχετική επιστροφή από την Ένωση συνδέεται με την τήρηση του ανωτάτου ορίου του 80 % και όχι με το δηλωθέν ποσό της σκοπούμενης συνδρομής.

58 Κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ. αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2005, VEMW κ.λπ., C-17/03, Συλλογή, EU:C:2005:362, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 26ης Οκτωβρίου 2010, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-236/07, Συλλογή, EU:T:2010:451, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός των κανόνων της Ένωσης ώστε να τυγχάνουν ερμηνείας διασφαλίζουσας πλήρως την πρακτική τους αποτελεσματικότητα (απόφαση της 13ης Ιουλίου 2004, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-27/04, Συλλογή, EU:C:2004:436, σκέψη 74).

59 Κατά συνέπεια, για να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε καμία έννομη βάση, πρέπει να εξεταστεί, σύμφωνα με την προαναφερθείσα στη σκέψη 58 νομολογία, αφενός, αν το γράμμα του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και των άρθρων 94 και 97 του κανονισμού 1580/2007 μπορούσε να παράσχει στην Επιτροπή το δικαίωμα να προβλέψει ένα ανώτατο όριο επιστροφής της συνδρομής ίσο προς τα κοινοποιηθέντα ποσά αυτής και, αφετέρου, αν η ερμηνεία που δίδει η Ουγγαρία στα ανωτέρω νομοθετικά κείμενα είναι σύμφωνη προς τους σκοπούς που επιδιώκονται με αυτά.

60 Το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ παρέχει ένα περιθώριο εκτιμήσεως στην Επιτροπή όταν εγκρίνει την εκ μέρους των κρατών μελών καταβολή εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής στις επιλέξιμες οργανώσεις παραγωγών. Το άρθρο αυτό ορίζει, συναφώς, ότι «η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει στα κράτη μέλη, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αίτησης, να χορηγούν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική συνδρομή».

61 Το ως άνω περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τη χορήγηση της συνδρομής, που εκφράζεται με τη χρησιμοποίηση του ρήματος «μπορεί», υφίσταται και στο στάδιο της αποτελούσας το αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως επιστροφής των σχετικών ποσών από την Ένωση. Συγκεκριμένα, το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ ορίζει ότι «η συνδρομή […] είναι δυνατόν να επιστρέφεται από την [Ένωση] κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους».

62 Όσον αφορά τον ειδικότερο τρόπο επιστροφής των σχετικών ποσών από την Ένωση, σύμφωνα με το άρθρο 103η του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξουσιοδότησε την Επιτροπή να θεσπίσει τους «λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής» όσον αφορά την κάλυψη των σχετικών ποσών.

63 Για τον τομέα των οπωροκηπευτικών, η Επιτροπή καθόρισε τους ως άνω λεπτομερείς κανόνες στο πλαίσιο του κανονισμού 1580/2007 προβλέποντας στο άρθρο 97, παράγραφος 1, αυτού ότι «[τ]α κράτη μέλη υποβάλλουν αίτηση για την επιστροφή από την [Ένωση] της εγκεκριμένης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής […]».

64 Το περιεχόμενο της «εγκεκριμένης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής» περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007 ορίζεται στο άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, που διέπει την «έγκριση της καταβολής εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής». Το άρθρο αυτό ορίζει ότι «η αίτηση συνοδεύεται από δικαιολογητικά τα οποία αποδεικνύουν [μεταξύ άλλων] το ποσό της σχετικής συνδρομής».

65 Με τον τρόπο αυτόν, από το γράμμα του άρθρου 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007, ειδικότερα από τη χρησιμοποίηση του όρου «ποσό», προκύπτει ότι η «εγκεκριμένη συνδρομή» περιλαμβάνει οπωσδήποτε το δηλωθέν ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

66 Συναφώς, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, αντικείμενο της εγκρίσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής είναι τα ποσά που έχουν κοινοποιηθεί για κάθε οργάνωση παραγωγών δικαιούχο της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, και όχι το συνολικό ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής (συνυπολογιζομένων όλων των οργανώσεων παραγωγών). Πράγματι, κατά το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, η συνδρομή δεν πρέπει να υπερβαίνει το 80 % των χρηματοδοτικών συνεισφορών της οικείας οργανώσεως παραγωγών, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007, το ποσό της συνδρομής και η τήρηση του ορίου του 80 % εξετάζονται ανά οργάνωση παραγωγών και ότι, επομένως, η έγκριση της Επιτροπής αφορά τη συνδρομή όπως αυτή κατανέμεται ανά οργάνωση παραγωγών.

67 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε έννομη βάση για να προβλέψει ότι το ανώτατο όριο επιστροφής των σχετικών ποσών από την Ένωση είναι ίσο προς τα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως δυνάμει του άρθρου 94 του κανονισμού 1580/2007, τόσο βάσει του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ όσο και βάσει του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007.

68 Η επιχειρηματολογία που προβάλλει η Ουγγαρία δεν μπορεί να κλονίσει το συμπέρασμα αυτό, το οποίο συνάγεται από γραμματική ερμηνεία των σχετικών διατάξεων.

69 Πρώτον, το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ δεν μπορεί να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή υποχρεούται να επιστρέφει κάθε συνδρομή χαμηλότερη από το όριο του 80 % των συνεισφορών των μελών ή της ίδιας της οργανώσεως παραγωγών, ανεξαρτήτως του ποσού της εν λόγω συνδρομής, όταν ο βαθμός οργανώσεως των παραγωγών στην οικεία περιφέρεια είναι «ιδιαίτερα χαμηλός».

70 Η ερμηνεία που προτείνει η Ουγγαρία, κατά την οποία κάθε κράτος μέλος, στηριζόμενο στο άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, μπορεί βασίμως να καταβάλλει ex post ένα ποσό μεγαλύτερο από το κοινοποιηθέν ex ante και να επιτυγχάνει, στη συνέχεια, την επιστροφή του μη κοινοποιηθέντος ποσού θα στερούσε από κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2001, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-403/99, Συλλογή, EU:C:2001:507, σκέψη 28) και θα καθιστούσε αλυσιτελή τη διαδικασία εγκρίσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Απριλίου 2014, Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer, C-485/12, Συλλογή, EU:C:2014:250, σκέψη 61). Συναφώς, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αν ο Ευρωπαίος νομοθέτης επιθυμούσε να απαλλάξει τα κράτη μέλη από την επίσημη διαδικασία εγκρίσεως της συνδρομής, που συνεπάγεται οπωσδήποτε εκτίμηση των κοινοποιούμενων ποσών, θα μπορούσε να προβλέψει διαδικασία παρόμοια προς εκείνη του άρθρου 182, παράγραφος 6, του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, που επιτρέπει, με την επιφύλαξη της πληρώσεως ορισμένων προϋποθέσεων, στα κράτη μέλη να καταβάλλουν κρατικές ενισχύσεις στους παραγωγούς που δεν είναι μέλη αναγνωρισμένης οργανώσεως.

71 Επιπλέον, η ερμηνεία αυτή δεν είναι σύμφωνη προς τον σκοπό της εξετάσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής έναντι του δικαίου των κρατικών ενισχύσεων, καθόσον συνεπάγεται ότι η Επιτροπή θα μπορεί να υποχρεώνεται να επιστρέφει ποσά τα οποία, ως καταβληθέντα επιπλέον εκείνων τα οποία είχαν κοινοποιηθεί, δεν είχαν εγκριθεί και, επομένως, καλύπτονταν από την έγκριση βάσει του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή την οποία προβλέπει το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ παρατίθεται στο άρθρο 180 του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ ως παρέκκλιση από τις επιταγές της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, παρέκκλιση η οποία επιτρέπεται, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού 72/2009, μόνον όταν «οι σχετικές διατάξεις περιλαμβάνουν κατάλληλους όρους για τη χορήγηση στήριξης προκειμένου να αποφεύγεται η αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού», πράγμα το οποίο δικαιολογεί την αυστηρή ερμηνεία της δυνατότητας χορηγήσεως των εν λόγω ενισχύσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1985, Ιταλία κατά Επιτροπής, 56/83, Συλλογή, EU:C:1985:85, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Κατά συνέπεια, η ερμηνεία την οποία υποστηρίζει η Ουγγαρία, κατά την οποία η Επιτροπή υποχρεούται να καλύπτει κάθε συνδρομή χαμηλότερη από το ανώτατο όριο του 80 % ανεξαρτήτως ποσού, χωρίς να μπορεί να ασκήσει την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει κατ' εφαρμογήν του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ κατά το στάδιο της εγκρίσεως, επίσης καθιστά άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 180 του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, ερμηνευόμενο με γνώμονα την αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού 72/2009, και παρεμποδίζει την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού, ιδίως, του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων.

73 Δεύτερον, καθόσον η Ουγγαρία επικαλείται, στο στάδιο του υπομνήματος απαντήσεως, το κείμενο του άρθρου 94 του κανονισμού 1580/2007 στην ουγγρική γλώσσα, κατά την περίοδο υποβολής της αιτήσεώς της προς έγκριση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, προς στήριξη της ερμηνείας της ότι η κάλυψη των σχετικών ποσών από την Ένωση συνδέεται με την τήρηση του ανωτάτου ορίου του 80 % και όχι με το δηλωθέν ποσό της σκοπούμενης συνδρομής, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, την οποία υπενθύμισε η Επιτροπή με τα υπομνήματά της, σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, η οικεία διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται βάσει της όλης οικονομίας της και του σκοπού που επιδιώκεται με τη

ρύθμιση της οποίας αποτελεί στοιχείο (βλ. αποφάσεις της 19ης Απριλίου 2007, Profisa, C-63/06, Συλλογή, EU:C:2007:233, σκέψη 14 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 15ης Δεκεμβρίου 2011, Møller, C-585/10, Συλλογή, EU:C:2011:847, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

74 Επίσης από τη νομολογία προκύπτει ότι η ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης δεν επιτρέπει να λαμβάνεται μεμονωμένα υπόψη ένα συγκεκριμένο νομοθετικό κείμενο, αλλά αντιθέτως επιβάλλει, σε περίπτωση αμφιβολίας, το κείμενο αυτό να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται λαμβανομένης υπόψη της αποδόσεώς του στις λοιπές επίσημες γλώσσες [βλ. αποφάσεις της 17ης Οκτωβρίου 1996, Lubella, C-64/95, Συλλογή, EU:C:1996:388, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 31ης Ιανουαρίου 2008, Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana κατά ΚΓΦΠ — Nador Cott Protection (Nadorcott), T-95/06, Συλλογή, EU:T:2008:25, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

75 Ωστόσο, εν προκειμένω, η Ουγγαρία δεν υποστηρίζει ότι οι αποδόσεις στις άλλες επίσημες γλώσσες δεν προέβλεπαν την υποχρέωση γνωστοποιήσεως των ποσών της σκοπούμενης συνδρομής, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει εξάλλου στην υπό κρίση περίπτωση.

76 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υπενθυμίζει η Επιτροπή, η Ουγγαρία, σε όλα τα έγγραφα που αντάλλαξε με την Επιτροπή, στο στάδιο της εγκρίσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, είχε γνωστοποιήσει το ποσό της σκοπούμενης συνδρομής.

77 Το ποσό της σκοπούμενης εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής καταρχάς γνωστοποιήθηκε συνολικά με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2009, στη συνέχεια δε με έγγραφο της 11ης Μαρτίου 2009, πριν γνωστοποιηθεί αναλυτικά ανά οργάνωση παραγωγών, στις 12 Μαρτίου 2009, κατόπιν ρητού αιτήματος της Επιτροπής.

78 Κατά συνέπεια, η Ουγγαρία δεν μπορεί να υποστηρίζει ευλόγως ότι το άρθρο 94 του κανονισμού 1580/2007, ως είχε στην ουγγρική γλώσσα την περίοδο της αιτήσεως εγκρίσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής, δεν μπορούσε να ερμηνευθεί ως επιτάσσον την ανακοίνωση του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

79 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος «összeg» [«ποσό»] στην ουγγρική προσετέθη στο ουγγρικό κείμενο του κανονισμού 1580/2007 μετά το έγγραφο εγκρίσεως, επ' ευκαιρία της δημοσιεύσεως του κανονισμού (ΕΚ) 441/2009 της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2009, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1580/2007 (ΕΕ L 129, σ. 10), στις 28 Μαΐου 2009.

80 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι διέθετε έννομη βάση για να εξαρτήσει το ποσό της επιστροφής των σχετικών δαπανών από την Ένωση από τα ποσά της συνδρομής τα οποία είχαν κοινοποιηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

81 Τέλος, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή αναφέρεται με τα υπομνήματά της στον κανονισμό 1580/2007 και όχι στον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011, ενώ με την προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ωστόσο στον τελευταίο αυτό κανονισμό.

82 Ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011 θέτει κανόνες ουσίας στον τομέα της επιστροφής των σχετικών δαπανών, ιδίως με το άρθρο 95, οι οποίοι δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή αναδρομικά στη νομική κατάσταση που υφίστατο κατά τον χρόνο της αιτήσεως επιστροφής δαπανών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1981, Meridionale Industria Salumi κ.λπ., 212/80 έως 217/80, Συλλογή, EU:C:1981:270, σκέψη 9).

83 Επιβάλλεται η διαπίστωση, επίσης, ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011 δεν προβλέπει την αναδρομική εφαρμογή του σε αιτήσεις επιστροφής δαπανών που υποβλήθηκαν υπό το κράτος του παλαιού κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 29ης Ιανουαρίου 1985, Gesamthochschule

Duisburg, 234/83, Συλλογή, EU:C:1985:30, σκέψη 20· της 15ης Ιουλίου 1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Συλλογή, EU:C:1993:317, σκέψη 22, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, C-74/00 P και C-75/00 P, Συλλογή, EU:C:2002:524, σκέψη 119).

84 Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς οι διάδικοι αναφέρθηκαν με τα υπομνήματά τους στον κανονισμό 1580/2007.

85 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, καθόσον οι δύο κανονισμοί επιδιώκουν τους ίδιους σκοπούς και θέτουν τους ίδιους κανόνες όσον αφορά τη βάση υπολογισμού των καλυπτόμενων από την Ένωση ποσών (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω), το γεγονός ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε στον εκτελεστικό κανονισμό 543/2011 στο πλαίσιο της προσβαλλομένης αποφάσεως, αντί του κανονισμού 1580/2007, δεν έχει καμία συνέπεια επί του κύρους της αποφάσεως αυτής, διότι το αποτέλεσμα είναι το ίδιο όποιος κανονισμός και αν ληφθεί υπόψη (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 5ης Ιουνίου 1996, Günzler Aluminium κατά Επιτροπής, T-75/95, Συλλογή, EU:T:1996:74, σκέψη 55, και της 27ης Φεβρουαρίου 1997, FFSA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-106/95, Συλλογή, EU:T:1997:23, σκέψη 199).

86 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε έλλειψη εννόμου βάσεως παρέχουσας τη δυνατότητα στην Επιτροπή να εξαρτήσει την κάλυψη των σχετικών δαπανών από τα κοινοποιηθέντα κατά τη διαδικασία εγκρίσεως ποσά, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων που παρέχουν τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως της εξελίξεως του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής κατά τη διάρκεια του σχετικού οικονομικού έτους

– Επί της παραβάσεως των άρθρων 67 και 94α του κανονισμού 1580/2007

87 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι τα άρθρα 67 και 94α του κανονισμού 1580/2007 παρέχουν τη δυνατότητα στις οργανώσεις παραγωγών να τροποποιούν το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου κατά τη διάρκεια του οικείου έτους. Κατά την Ουγγαρία, η Επιτροπή, επομένως, όταν καθορίζει ένα οριστικό όριο όσον αφορά την εκ μέρους της κάλυψη δαπανών συνδεόμενο με τα ποσά που είχαν κοινοποιηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως, παραβαίνει τα άρθρα 67 και 94α του κανονισμού 1580/2007.

88 Όσον αφορά, καταρχάς, το άρθρο 67 του κανονισμού 1580/2007, που παρέχει ιδίως στις οργανώσεις παραγωγών τη δυνατότητα «να αυξήσουν το ποσό του επιχειρησιακού ταμείου κατά το πολύ 25 % του ποσού που είχε εγκριθεί αρχικά», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή στην εθνική χρηματοδοτική συνδρομή περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ.

89 Πράγματι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ ορίζει ότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή «προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο», πράγμα το οποίο σημαίνει ότι μια μεταγενέστερη αύξηση του επιχειρησιακού ταμείου, όπως αυτή περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 67 του κανονισμού 1580/2007, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα συνακόλουθη αύξηση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

90 Η εν λόγω διάκριση μεταξύ των δύο καθεστώτων συνδρομής εκφράζεται στη δομή του κανονισμού 1580/2007.

91 Πράγματι, ο τίτλος III του κανονισμού 1580/2007 περιέχει μεταξύ άλλων, αφενός, ένα κεφάλαιο II με τίτλο «Επιχειρησιακά ταμεία και επιχειρησιακά προγράμματα», στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 67 και το οποίο περιλαμβάνει διατάξεις περί της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης, και, αφετέρου, ένα κεφάλαιο IV με τίτλο «Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή», στο οποίο εντάσσονται τα άρθρα 96 και 97 περί επιστροφής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής.

92 Όσον αφορά, στη συνέχεια, το άρθρο 94α του κανονισμού 1580/2007 το οποίο επικαλέστηκε η Ουγγαρία, που ορίζει ότι «[η] οργάνωση παραγωγών η οποία επιθυμεί να υποβάλει αίτηση για εθνική χρηματοδοτική συνδρομή τροποποιεί, εφόσον είναι αναγκαίο, το επιχειρησιακό της πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 67», επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση.

93 Πράγματι, από το γράμμα του άρθρου 94α του κανονισμού 1580/2007 προκύπτει ότι αυτός δεν αφορά την παρούσα περίπτωση, όπου ένα ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής είχε εγκριθεί από την Επιτροπή και στη συνέχεια αυξήθηκε, αλλά το περιεχόμενο ενός επιχειρησιακού προγράμματος που τροποποιήθηκε πριν δοθεί η έγκριση της εθνικής αρχής.

94 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Ουγγαρίας με το οποίο προβάλλει παράβαση των άρθρων 67 και 94α του κανονισμού 1580/2007.

– Επί της παραβάσεως του άρθρου 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και των άρθρων 53 και 99 του κανονισμού 1580/2007

95 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι οι διατάξεις περί επιστροφής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής έπρεπε να ερμηνευθούν με γνώμονα τις διατάξεις περί της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης (ιδίως το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και το άρθρο 99 του κανονισμού 1580/2007), που παρέχουν τη δυνατότητα προσαρμογής της συνδρομής σε συνάρτηση με την αξία της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής.

96 Εντούτοις, αφενός, το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ δεν προβλέπει διαδικασία εγκρίσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής της Ένωσης ενώπιον της Επιτροπής, σε αντίθεση με το άρθρο 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ.

97 Αφετέρου, το άρθρο 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ ορίζει ότι η χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης είναι ίση προς το ποσό των χρηματοδοτικών συνεισφορών που «έχουν όντως καταβληθεί», ενώ το άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007 στηρίζει την επιστροφή των σχετικών δαπανών από την Ένωση στην «εγκεκριμένη εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που καταβλήθηκε πράγματι».

98 Επομένως, το επιχείρημα της Ουγγαρίας πρέπει να απορριφθεί.

99 Συμπερασματικά, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα προαναφερθέντα άρθρα, είτε σχετικά με την εθνική χρηματοδοτική συνδρομή είτε με τη χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης, δεν εμπόδιζαν την Επιτροπή να προβεί στην επιστροφή των δαπανών που ζήτησε η Ουγγαρία μόνο μέχρι τα ποσά που είχαν κοινοποιηθεί και είχαν πράγματι καταβληθεί στις οργανώσεις παραγωγών.

100 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων που παρέχουν τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως της εξελίξεως του ποσού της συνδρομής κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους πρέπει να απορριφθεί, όπως και ο πρώτος λόγος στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου, που στηρίζεται σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007

101 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή μπορούσε να περιορίσει την εκ μέρους της επιστροφή στα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής, δυνάμει του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007, θα μπορούσε να ενεργήσει με τον τρόπο αυτόν μόνον αποδεχόμενη εκ των προτέρων τα ποσά αυτά, με το έγγραφο εγκρίσεως, πράγμα το οποίο δεν έπραξε εν προκειμένω.

102 Προς στήριξη του λόγου αυτού, πρώτον, η Ουγγαρία διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε ρητώς σε κανένα ποσό συνδρομής με το έγγραφο εγκρίσεως, σε αντίθεση με την πρακτική που ακολούθησε στο πλαίσιο μεταγενεστέρων αποφάσεών της, για τις περιόδους εμπορίας 2010 και 2011, όπου η Επιτροπή αναφερόταν στο συνολικό ποσό της χορηγούμενης συνδρομής.

103 Δεύτερον, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το έγγραφο εγκρίσεως δεν έλαβε τη μορφή σιωπηρής αποφάσεως εγκρίσεως, υπό την έννοια του άρθρου 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1580/2007, πράγμα το οποίο, και μόνον αυτό, θα μπορούσε να συνεπάγεται, αναδρομικώς, τη σιωπηρή αποδοχή των κοινοποιηθέντων ποσών της συνδρομής.

104 Τρίτον, η Ουγγαρία διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να εγκρίνει ποσά συνδρομής με βάση στοιχεία που υποβάλλονταν μόνον ως εκτιμήσεις.

105 Τέταρτον, η Ουγγαρία φρονεί ότι, αν η Επιτροπή μπορούσε να ορίσει ένα ανώτατο όριο επιστροφής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής με βάση ποσά της συνδρομής μη μνημονευόμενα στην απόφαση εγκρίσεως, τούτο «θα ήταν προβληματικό έναντι της αρχής της ασφαλείας δικαίου».

106 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στην αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι «[τ]α ποσά της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που κατέβαλε η Ουγγαρία σε ορισμένες οργανώσεις παραγωγών για τα επιχειρησιακά προγράμματα που τέθηκαν σε εφαρμογή το 2009 ήταν μεγαλύτερα από τα ποσά που μνημονεύονταν στην αίτηση εγκρίσεως και τα οποία είχε δεχθεί η Επιτροπή». Εξ αυτού συνήγαγε ότι «[τ]α ποσά αυτά, κατά το μέρος τους που υπερ[έβαινε] εκείνα τα οποία είχε δεχθεί η Επιτροπή, δεν είναι επιλέξιμα προς επιστροφή», σε αντίθεση με τα ποσά τα οποία είχαν καταβληθεί στις οργανώσεις παραγωγών μέχρι του επιπέδου που είχε δηλωθεί με την αίτηση εγκρίσεως. Βάσει του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ, η Επιτροπή αποφάσισε να περιορίσει την επιστροφή της στα τελευταία αυτά ποσά.

107 Κατά συνέπεια, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή περιόρισε τα επιλέξιμα προς επιστροφή ποσά στα ποσά εκείνα τα οποία είχαν κοινοποιηθεί κατά τη διαδικασία εγκρίσεως, καθόσον έκρινε ότι τα επιπλέον καταβληθέντα ποσά της συνδρομής πέραν των γνωστοποιηθέντων δεν ήταν «εγκεκριμένα» υπό την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007.

108 Επομένως, πρέπει να προσδιοριστεί, εν προκειμένω, αν ορθώς η Επιτροπή περιόρισε τα επιλέξιμα προς επιστροφή ποσά εκτιμώντας ότι τα ποσά εκείνα της συνδρομής που είχαν καταβληθεί επιπλέον των κοινοποιηθέντων δεν ήταν «εγκεκριμένα» δυνάμει του σχετικού εγγράφου εγκρίσεως, σύμφωνα με το άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007, με τη διευκρίνιση, ιδίως, ότι τα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής δεν μνημονεύονταν ρητώς στο εν λόγω έγγραφο και ότι το έγγραφο αυτό δεν αναφερόταν, τουλάχιστον ρητώς, σε «έγκρισή» τους.

109 Συναφώς, πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία διάταξη, στον ενιαίο κανονισμό ΚΟΑ ή στον κανονισμό 1580/2007, δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να αναφέρει ειδικά, με την απόφασή της περί εγκρίσεως, το ποσό της κοινοποιηθείσας συνδρομής. Επιπλέον, από το άρθρο 103η του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ προκύπτει ότι η Επιτροπή έχει πλήρη αρμοδιότητα να καθορίζει «τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής» της επιστροφής. Κατά συνέπεια, καμία διάταξη δεν την υποχρέωνε ρητώς, ελλείψει σχετικής μνείας, να αναφέρει τα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής στο έγγραφο εγκρίσεως.

110 Δεύτερον, όπως σημειώθηκε στις σκέψεις 63 έως 66 ανωτέρω, από το άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007 προκύπτει ότι η επιστροφή από την Ένωση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής υπολογίζεται βάσει της «εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που καταβλήθηκε πράγματι». Η «εγκεκριμένη» εθνική χρηματοδοτική συνδρομή, όμως, περιλαμβάνει οπωσδήποτε το ποσό της, κατανεμημένο ανά οργάνωση παραγωγών, όπως αυτό γνωστοποιήθηκε στο πλαίσιο της εγκρίσεως της συνδρομής, δυνάμει του άρθρου 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007. Η έλλειψη ρητής αναφοράς στα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής στο κείμενο της αποφάσεως

εγκρίσεως δεν μπορεί, επομένως, να συνεπάγεται ανυπαρξία ανωτάτου ορίου όσον αφορά τα ποσά της συνδρομής της οποίας η καταβολή επιτρέπεται μέχρι του ορίου του 80 %, καθόσον η έγκριση καταβολής της συνδρομής στηρίζεται, κατά το άρθρο 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007, σε συνεκτίμηση των εν λόγω ποσών.

111 Τρίτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή έδωσε τη συγκατάθεσή της προς χορήγηση της κοινοποιηθείσας συνδρομής μόνον αφού ζήτησε και έλαβε, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 12ης Μαρτίου 2009, τα στοιχεία περί του ύψους του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής ανά οργάνωση παραγωγών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2010, Kahla Thüringen Porzellan κατά Επιτροπής, C-537/08 P, Συλλογή, EU:C:2010:769, σκέψη 45). Επομένως, το ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής κατανεμημένο ανά οργάνωση παραγωγών, στο οποίο στηρίχθηκε η Επιτροπή προκειμένου περί της επιστροφής του, είχε την αποδοχή της στο πλαίσιο της διαδικασίας εγκρίσεως, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της σχετικής κοινοποιήσεως εκ μέρους της Ουγγαρίας (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 22ας Μαρτίου 2012, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-200/11 P, EU:C:2012:165, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

112 Τέταρτον, το έγγραφο εγκρίσεως μνημονεύει ρητώς «το ποσό της σχετικής συνδρομής», στο πλαίσιο των στοιχείων του άρθρου 94, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1580/2007 τα οποία λαμβάνονται υπόψη προς στήριξη του σχετικού αιτήματος, εκθέτει δε ότι η συνδρομή είναι «δεόντως αιτιολογημένη». Επομένως, η Ουγγαρία δεν μπορούσε να αγνοεί ευλόγως ότι τα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής είχαν αποτελέσει το αντικείμενο εγκρίσεως της Επιτροπής υπό την έννοια του άρθρου 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 1580/2007 και ότι αυτά θα αποτελούσαν τη βάση υπολογισμού της επιστροφής της.

113 Υπό τις συνθήκες αυτές και για τους λόγους που εκτίθεται ανωτέρω, σχετικά, ιδίως, με την οικονομία του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007, με το περιεχόμενο της κοινοποιήσεως της Ουγγαρίας και με το περιεχόμενο του εγγράφου εγκρίσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως ικανή να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, για τους λόγους που μνημονεύονται στις σκέψεις 109 έως 112 ανωτέρω, το έγγραφο εγκρίσεως πρέπει να λογίζεται ως περιλαμβάνον αποδοχή των κοινοποιηθέντων ποσών της συνδρομής, δηλαδή του κατανεμημένου ανά οργάνωση παραγωγών ποσού, το οποίο είχε ζητήσει να πληροφορηθεί η Επιτροπή και το οποίο της γνωστοποιήθηκε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 12ης Μαρτίου 2009, και όχι των επιπλέον αυτού καταβληθέντων ποσών.

114 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να ανατραπεί από τα επιχειρήματα που προβάλλει η Ουγγαρία.

115 Πρώτον, δεν ασκεί επιρροή συναφώς το γεγονός ότι η Επιτροπή, με τις επόμενες αποφάσεις περί εγκρίσεως, μετέβαλε την πρακτική της, προσδιορίζοντας το συνολικό ποσό της κοινοποιηθείσας εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής. Πρέπει να σημειωθεί επ' αυτού ότι το ληφθέν υπόψη ποσό προς υπολογισμό της σχετικής επιστροφής ήταν το ποσό της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής όπως αυτό κατανεμόταν ανά οργάνωση δικαιούχων παραγωγών (βλ. σκέψη 66 ανωτέρω).

116 Δεύτερον, απαντώντας στο επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι το έγγραφο εγκρίσεως δεν έλαβε τη μορφή σιωπηρής αποφάσεως περί εγκρίσεως, υπό την έννοια του άρθρου 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1580/2007, πράγμα το οποίο, και μόνον αυτό, θα μπορούσε να συνεπάγεται, αναδρομικώς, τη σιωπηρή αποδοχή των κοινοποιηθέντων ποσών της συνδρομής, αρκεί η διαπίστωση ότι, αν η σιωπή της Επιτροπής μπορεί να συνεπάγεται σιωπηρή έγκριση των ποσών της συνδρομής υπό την έννοια του άρθρου 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1580/2007, το ίδιο ισχύει κατά μείζονα λόγο σχετικά με ένα έγγραφο εγκρίσεως το οποίο ρητώς αναφέρεται στο «ποσό της σχετικής συνδρομής» και στον «δεόντως αιτιολογημένο» χαρακτήρα της αιτήσεως. Πρέπει εξάλλου να σημειωθεί ότι το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού 1580/2007 το οποίο επικαλείται η Ουγγαρία ορίζει ότι «[η] Επιτροπή εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση», πράγμα το οποίο συνιστά

ένδειξη του ότι η έγκριση της συνδρομής αφορά κατ' ανάγκη, και επομένως σιωπηρώς, το περιεχόμενο της αιτήσεως, που περιλαμβάνει οπωσδήποτε το ζητούμενο «ποσό της [...] συνδρομής» περί του οποίου γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου.

117 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι τα ποσά που γνωστοποίησε η Ουγγαρία είχαν χαρακτήρα εκτιμήσεων, οπότε η Επιτροπή δεν μπορούσε να προβεί σε έγκρισή τους, προκύπτει ότι η ανακοίνωση στοιχείων κατ' εκτίμηση είναι εγγενής προς την ίδια τη φύση της διαδικασίας εγκρίσεως, διότι η εθνική χρηματοδοτική συνδρομή αποτελεί συνάρτηση της συνεισφοράς των μελών προς το επιχειρησιακό ταμείο. Εντούτοις, η συνεισφορά αυτή εξαρτάται από τη γεωργική τους παραγωγή, η οποία καθίσταται γνωστή μόνο στο τέλος της οικείας οικονομικής περιόδου. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι τα κοινοποιηθέντα ποσά αποτελούσαν απλώς εκτιμήσεις δεν είναι ικανό να εμποδίσει την Επιτροπή να αρνηθεί να επιστρέψει τα καταβληθέντα ποσά επιπλέον των κοινοποιηθέντων, καθόσον μάλιστα οι σχετικές εκτιμήσεις πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένες υπό την έννοια του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ. Η ανακοίνωση κατ' εκτίμηση ποσών δεν εμποδίζει, επομένως, την Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη τα ποσά αυτά ως βάση για την έγκριση της κοινοποιηθείσας συνδρομής και ως στοιχείο αναφοράς για τη συγκατάθεσή της στο πλαίσιο της οικείας εγκρίσεως.

118 Τέταρτον, το επιχείρημα της Ουγγαρίας ότι, αν η Επιτροπή μπορούσε να καθορίσει ένα ανώτατο όριο επιστροφής της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής με βάση ποσά της συνδρομής που δεν περιλαμβάνονται στο έγγραφο εγκρίσεως, τούτο «θα ήταν προβληματικό έναντι της αρχής της ασφαλείας δικαίου», δεν στηρίζεται σε κανένα πραγματικό ή νομικό στοιχείο.

119 Η Ουγγαρία δεν διευκρινίζει ποιος θα υφίστατο τις συνέπειες της προβαλλόμενης προσβολής της αρχής της ασφαλείας δικαίου (το κράτος μέλος ή οι δικαιούχες της συνδρομής οργανώσεις παραγωγών).

120 Ελλείψει διευκρινίσεων επ' αυτού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προβαλλόμενη παραβίαση αφορά, κατά κύριο λόγο, την Ουγγαρία, διάδικο στην παρούσα διαφορά.

121 Ωστόσο, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, τα ποσά που αυτή έλαβε υπόψη στο έγγραφο εγκρίσεως είχαν γνωστοποιηθεί από τις ίδιες τις ουγγρικές αρχές, οπότε η αρχή της ασφαλείας δικαίου ουδόλως μπορούσε να θιγεί επειδή τα εν λόγω ποσά αποτέλεσαν τη βάση για την έγκριση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής και, στη συνέχεια, τη βάση για τη σχετική επιστροφή. Πράγματι, η Ουγγαρία δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί ότι τα κατανεμημένα ανά οργάνωση παραγωγών ποσά, που είχαν γνωστοποιηθεί κατόπιν ρητού αιτήματος της Επιτροπής, θα αποτελούσαν τη βάση υπολογισμού της σχετικής εγκρίσεως (βλ. σκέψη 112 ανωτέρω).

122 Επομένως, η έλλειψη, στο έγγραφο εγκρίσεως, ρητής αναφοράς στα κοινοποιηθέντα από την Ουγγαρία ποσά δεν μπορούσε να ερμηνευθεί ως παραίτηση εκ μέρους της Επιτροπής από τη δυνατότητά της να στηρίξει την έγκρισή της και την επιστροφή της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής στα κοινοποιηθέντα ποσά της συνδρομής.

123 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος, που στηρίζεται σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007, πρέπει να απορριφθεί.

124 Δεδομένου ότι κανένας από τους δύο προβαλλόμενους λόγους δεν είναι βάσιμος, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

125 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Ουγγαρία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Ουγγαρία φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Σεπτεμβρίου 2015.

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο 1

Ο ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ 1

Ο κανονισμός 1580/2007 4

Ο εκτελεστικός κανονισμός 543/2011 7

Το ιστορικό της διαφοράς 8

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 11

Σκεπτικό 11

Επί του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε εφαρμογή ultra vires του άρθρου 103ε του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007 11

Επί του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε έλλειψη εννόμου βάσεως παρέχουσας τη δυνατότητα στην Επιτροπή να περιορίζει την κάλυψη από την Ένωση των καταβαλλομένων ενισχύσεων στα κοινοποιηθέντα ποσά 11

Επί του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, που στηρίζεται σε παράβαση των διατάξεων που παρέχουν τη δυνατότητα συνεκτιμήσεως της εξελίξεως του ποσού της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής κατά τη διάρκεια του σχετικού οικονομικού έτους 16

– Επί της παραβάσεως των άρθρων 67 και 94α του κανονισμού 1580/2007 16

– Επί της παραβάσεως του άρθρου 103δ του ενιαίου κανονισμού ΚΟΑ και των άρθρων 53 και 99 του κανονισμού 1580/2007 17

Επί του δευτέρου λόγου, που στηρίζεται σε πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 97 του κανονισμού 1580/2007 17

Επί των δικαστικών εξόδων 21